
M. Nylenna svarer:

KORRESPONDANSER

MAGNE NYLENNA

Det er godt å se at mine ord om allmennmedisinens situasjon (1) ikke har gått helt upåaktet hen.

Min bekymring handler først og fremst om allmennmedisinens evne og vilje til å levere tjenester av den kvalitet og type som fremtidens pasienter og samfunn vil trenge, ønske og etterspørre. Det ser ut til at flere, i hvert fall et stykke på vei, kan slutte seg til min situasjonsbeskrivelse. Men vi skiller lag blant annet i synet på hvorfor det er blitt som det er blitt. De foranstående innleggene føyer seg inn i vår tids tendens til å søke tilflukt i offerrollen og legge skylden på alle omkring oss. I innleggene gjenkjenner jeg følgende som ansvarlige for frustrasjonene, rekrutteringssvikten og dagens allmennmedisinske problemer:

- Rikstrygdeverket
- Fylkeslegene og Statens helsetilsyn
- Politikerne
- Kommunene
- Massemediene
- Pasientene
- Sykehuslegene

I tillegg, og mer originalt, kan ”dagens 50 – 60-årige allmennleger”, en herværende redaktør og ”andre pessimister” nå også inkluderes blant de skyldige.

Ved å fraskrive dagens yngre allmennmedisinere ansvaret for sin egen situasjon fratar man dem også muligheten for ”å skape sitt eget innhold i faget”, som Peter Prydz så riktig kaller det.

Det er oppmuntrende at det finnes allmennmedisinsk initiativ og entusiasme i Hemsedal, Hallingdal og Hammerfest. Prosjekter som dem Tom W. Lund & Harald Lystad presenterer, er viktige og formidler håp. Det er arbeid mer enn ord som kan redde faget.

Det farligste som nå kan skje, er at problemene ansees løst ved fastlegeformen. Reformen er en mulighet og en begynnelse, ikke en løsning og en avslutning.

LITTERATUR

1. Nylenna M. Er allmennmedisinens tid forbi? Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 3110.

Publisert: 30. november 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.